

Франклинъ бѣче честитъ отъ тѣзи страна. Той имаше родители здрави и трудолюбиви, разумни и добросторни. Баща му доживѣ до седемдесетъ и деветъ годишна пора.

Майка му, която всѣки хваляше за висока-та ѝ дарба и за твърдата правина на ума ѝ, живѣ осемдесетъ и четири години. Отъ тѣхъ, отъ родителитѣ си Франклинъ прие залози за дълъгъ животъ и нѣщо което струваше по-скъ-по, — зародиши, семена на честити качества, които му спомагахъ да изпълни както трѣба този дълъгъ животъ. Франклинъ умѣя да разви-е тѣзи драгоценни зародиши. Той навикна отъ млади години да размислява и да упра-влява себе си. Бѣше распаленъ и страстенъ. Но туй му не прѣчеше за да стане самостоя-теленъ господарь на самаго-себе. Първиятъ у-рокъ що научи Франклинъ отъ тѣзи страна бѣ-ше въ шестгодишната му връстъ.

Единъ празничентъ день той отиде да си ку-пи на тържището нѣкаква игралка. Изъ пѣтя той срѣщнахъ едно момче съ кавалче. Свиренъ-то паднахъ Франклину на сърдце и толкозъ му додраже щото са дору и прехласнахъ. За да купи кавалчето той предложи всички пари, що носяше у себе. Пазарлъкътъ станхъ. Младото момче, като имаше вече кавалчето за свой и-мотъ, отиде у дома си, и зе да пици тѣй силно щото проглуши всички. Неговитѣ братья, сес-три и братовчеди го попитахъ колко е пла-тилъ за тѣзи неприлична играчка. Франклинъ отговори че далъ всичкитѣ си пари. Тѣ изви-кахъ отъ зачудване и му казвахъ че кавал-чето струва десетъ пѣти по-малко. Хитро та